

Μια κάμπια μεταμορφώνεται σε πεταλούδα και πετάει ψηλά, αφήνοντας πίσω της τις δύσκολες μέρες που έζησε σαν ξένη, στη χώρα των σκουληκιών. Ένα γουρούνι βλέπει μέσα στη λάσπη σχήματα που το εμπνέουν να δημιουργήσει... Ένα ψάρι που μεγαλώνει στη γυάλα (και ονειρεύεται το βαθύ γαλάζιο) βρίσκεται ξαφνικά στον ωκεανό αλλά φοβάται να κολυμπήσει μόνο. Ιστορίες για παιδιά. Ιστορίες με μολύβι και νερομπογιά που μαγεύουν τα παιδικά μάτια, έτσι όπως δεν θα μαγευτούν ξανά- γιατί τεσσάρων και πέντε χρόνων μόνο μία φορά υπάρχουν στη ζωή σου! Η Λήδα Βαρβαρούση, εικονογράφος και συγγραφέας παιδικών βιβλίων, φαίνεται να έχει κρατήσει ζωντανό εκείνο το κομμάτι που εμείς (οι ενήλικοι) χάνουμε με την πάροδο των χρόνων. Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 στον χώρο του παιδικού βιβλίου, με πάνω από 110 Εκδόσεις στο ενεργητικό της τιμήθηκε φέτος με το πρώτο βραβείο εικονογράφησης στον διαγωνισμό που οργανώνει το Κέντρο Νοτιοανατολικής Ευρώπης Για την Παιδική Λογοτεχνία στην Bankya της Βουλγαρίας για το βιβλίο της «Ένα Σκουλήκι Με Φτερά». Το συγκεκριμένο βιβλίο ανήκει στη σειρά «Τρελοδαγκωνίσες»- έντεκα βιβλία, σε δικά της κείμενα και εικονογραφήσεις που απευθύνονται σε παιδιά της προσχολικής ηλικίας και των πρώτων τάξεων του Δημοτικού, βασισμένα σε ερωτήματα «ζωής» που απασχολούν και τους μεγάλους. Ο φόβος, η ζήλεια, η αγάπη, ο πόνος, η δημιουργικότητα κ.ά. είναι το υλικό πάνω στο οποίο δουλεύει, ανιχνεύοντας την εσωτερη στιβάδα των συναισθημάτων. Το παιδί, λέει, ακόμη και σε μικρή ηλικία είναι έτοιμο να νιώσει και να επεξεργαστεί ό,τι θα συναντήσει και αργότερα στη ζωή του. «Δεν έχω σκοπό να διδάξω κανέναν» λέει. «Απλά θέλω να περνάω μηνύματα...».

Η κάμπια που έβγαλε φτερά έγινε κάποτε πεταλούδα και πέταξε ψηλά. Όταν ζούσε ανάμεσα σε σκουλήκια αισθανόταν μόνη. Διαφορετική. Ήταν ξένη, ανάμεσα σε ξένους. Μεταμορφώθηκε, «όπως πρέπει να μεταμορφώνονται οι άνθρωποι, καθώς μεγαλώνουν, να γίνονται περισσότερο ο εαυτός τους». Και το ψάρι που φοβόταν να κολυμπήσει, βρήκε τελικά τον τρόπο να τα βάλει με τους φόβους του και να κολυμπήσει στ' ανοιχτά. Αν το φανταστείς αυτό και με χρώματα...